

[Finansministeren.]

lem Hr. Bertel Dahlgaards Niveau, at undgaa i den nævnte Periode? Det er det, jeg har spurgt om et Par Gange, og det er det, der for mig er afgørende for hele denne Diskussion. Man kan naturligvis lave mange Sammenstillinger. Den højtærede Indenrigsminister mener, at han har faaet for lidt Orientering om de store Linier og for ringe Overblik af mig. Jeg har talt, hvis jeg ikke husker forkert, to Gange her i Rigsdagen i denne Periode, hvor der er forelagt Oversigter over hele den finansielle Situation, som den ligger, og helt blottet for et Overblik kan den højtærede Minister jo næppe have været, siden han har udtalt sig, som han har gjort ude paa Møder; ellers vilde der ikke være megen Konsekvens i den højtærede Ministers Udtalelser.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var saa venlig at foretage en Sammenligning. Han havde, hvad der virkelig var opmuntrende, et glædeligt Blink i Øjet i Aften. Det har øjensynligt hjulpet, at jeg har bedt ham om at tage det frem. Han sammenlignede de forskellige Typer af Finansministre, som Socialdemokratiet har præsteret gennem de senere Aar. Der var Bramsnæs, der var H. P. Hansen, der var den højtærede nuværende Statsminister, Buhl, for at tage de tre, som øjensynlig var passende for det ærede Medlem. (*Udenrigsministeren* [Christmas Møller]: Der var vel ikke flere?). Jo, der var een mere, men det er underordnet i denne Sammenhæng. I hvert Fald er disse tre nævnt. Nu ved jeg naturligvis godt, at disse tre forhenværende Finansministre altid, medens de var Finansministre, er blevet fremholdt som de store Genier. Jeg ved godt, at deres Kompetence, deres Overblik, deres Dygtighed i enhver Situation har været ubestridt, det er ganske klart. Jeg skal ikke paa nogen Maade forsøge at sammenstille mig selv med mine Forløbere, jeg erkender min Mangel paa Mulighed for i nogen Henseende at blive sammenstillet med dem. Jeg har heller ikke selv til Hensigt at foretage en saadan Sammenligning, og den fører jo heller ikke til saa forfærdelig meget. Jeg har lige saa lidt til Hensigt at foretage en saadan Sammenligning for mit Vedkommende, som jeg vilde have til Hensigt at sammenligne det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard med Ove Rode.

Forsvarsministeren (Ole Bjørn Kraft):

Det vilde i og for sig være interessant at optage en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard om de Betragt-

ninger, han har fremsat, men jeg er ikke sikker paa, at det høje Ting vil synes om det. Men det er nødvendigt for mig at gøre tre meget korte Bemærkninger, for at de Udtalelser, der er fremsat, ikke skal staa uimodsagt og saaledes blive opfattet, som om de var blevet tiltraadt af mig.

Jeg skal først til det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, som sagde, at der har rigtignok været ført en Diskussion i den radikale Presse, og at der fra Landbrugets Side var blevet protesteret mod Indkaldelserne, men man maatte ikke tro, at man, fordi man havde en anden Mening om denne Foranstaltning, havde til Hensigt at lægge Forsvaret for Had, bemærke, at det er slet ikke det, jeg har talt om. Det i den radikale Presse, jeg har protesteret mod, er en lang Række ledende Artikler, i hvilke man paa ganske uberettiget Vis har beskyldt mig for at bruge Penge, jeg ikke havde Ret til at bruge, at præjudicere en kommende Forsvarsordning, at træffe Foranstaltninger, som Regeringen ikke havde givet Tilslutning til, at handle uden nogen Bemyndigelse. Jeg synes, jeg har Lov til, da dette er ganske urigtigt, ganske usandfærdigt, at faa det fastslaaet, og det har heller ikke været muligt for nogen — jeg tænker heller ikke det ærede Medlem ønsker det — at føre noget som helst Bevis for, at jeg paa de nævnte Omraader skulde have begaaet noget af det, man beskylder mig for. Det synes jeg enhver, baade Ministre og Rigsdagsmænd, har Lov til at fastslaa.

Den anden Bemærkning, jeg skal gøre, vedrører Udtalelsen om „Folk og Værn“. Det beror paa en Misforstaaelse, hvis det ærede Medlem tror, at jeg paa nogen Maade vilde mene, at det, at man havde en anden Mening om Forsvaret, end f. Eks. jeg har, skulde have nogen Indflydelse paa „Folk og Værn“s Arbejde eller bringe een i Modsætning til „Folk og Værn“-Arbejdet. Det var heller ikke det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at naar man i den radikale Presse fremsatte Udtalelser, der gav Indtryk af, at de Foranstaltninger, som var iværksat, de Indkaldelser, som fandt Sted, udelukkende skyldtes mit eget Initiativ, og at jeg ikke havde den tilstrækkelige Bemyndigelse bag mig fra Regeringen og Rigsdagen, saa virkede det skadeligt paa „Folk og Værn“-Arbejdet, for saa tog man Tilliden væk fra det Arbejde, der her blev udført. Derfor var de Svar, det ærede Medlem gav, altsaa ikke i Overensstemmelse med det, jeg sagde, men var i Virkeligheden ganske ved Siden af.

Til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen skal jeg blot sige følgende. Nu udtalte han,